

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 8C/230/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812219809
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danko Lauková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3812219809.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Dankou Laukovou v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom ul. Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom ul. Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO: 36 864 421 proti odporcovi Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Návrh **z a m i e t a .**

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom zo dňa 27.9.2012, podaným prostredníctvom právneho zástupcu domáhal sa proti odporcovi zaplata sumy 125,- eur, z titulu majetkovej škody a sumy 275,- eur z titulu nemajetkovej ujmy.

Návrh odôvodnil tým, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX) navrhol písomným podaním, spísaným procedurálnym postupom podľa ustanovenia § 38 a nasl. zák. č. 233/1995 Z. z. súdnemu exekútorovi vykonať exekúcie, z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX 12588/2008. Následne exekútor návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom predložil Okresnému súdu Prievidza a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd bol povinný o žiadosti rozhodnúť do 15 dní odo dňa jej doručenia, keďže exekučným titulom bolo vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 20.3.2009, a to rozhodnutím o udelenie poverenia (omeškanie trvalo viac ako 5 mesiacov). V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, lebo počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa ako poškodený v predmetnej veci nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. Majetková škoda, ktorá mu vznikla predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. V predmetnom období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov

zamestnanca pomocou informačného systému vynaložil 70,- eur, na udržiavanie a správu informačného systému 40,- eur a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,- eur. V súvislosti s nárokom o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch uviedol, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase, zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nie je dostatočným zadostučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú mu nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu, je podľa jeho názoru, dôsledkom jeho nesústreďnej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní, spojené so zásahom do výkonu jeho majetkových práv ako poškodeného. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a tiež došlo k vyvolaniu nasledovných rizík: a/ neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, b/ neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, c/ neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k insolvenčii povinného. Primeranú náhradu nemajetkovej ujmy určil sumou 275,- eur za 5 mesiacov, pričom vychádzal pre možnú analógiu z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní, je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje sankcia cca 600,- eur. V zmysle zákonného postupu písomne žiadal odporcu o predbežné prerokovanie nároku o náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z.. Odporca do podania návrhu na začatie konania na jeho žiadosť pozitívne nereagoval.

Navrhovateľ v návrhu zo dňa 27.9.2012 uplatnil námietku zaujatosti sudcov Okresného súdu Prievidza. Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 4NcC/635/2012-16 zo dňa 30.10.2012 rozhodol, že sudkyňa JUDr. Valéria Píšová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci vedenej pod č. k. 8C 230/2012. Z dôvodu prerušenia výkonu funkcie sudcu zákonnej sudkyne, bola vec pridelená na rozhodovanie náhodným výberom sudkyňi JUDr. Danke Laukovej. Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 4NcC/30/2013-21 zo dňa 4.2.2013 rozhodol, že sudkyňa JUDr. Danka Lauková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci samej vedenej pod č. k. 8C 230/2012.

Odporca navrhol návrh zamietnuť. Poukázal na zmätočnosť návrhu na začatie konania s tým, že navrhovateľ prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, i keď on má dôkazné bremeno. Je nepravdivé jeho tvrdenie, že nemá vedomosť o spisovej značke exekučného konania, pretože v tomto konaní bol jeho účastníkom. Neoznačenie spisových značiek exekučných konaní bolo jedným z dôvodov, pre ktoré aj Ústavný súd SR odmietol sťažnosti navrhovateľa na porušenie jeho ústavných práv spôsobených nečinnosťou exekučného súdu. Nárok navrhovateľa je pritom na súde uplatnený predčasne. Dňa 23.4.2012 mu boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.4.2012. Ku dňu 27.9.2012 lehota 6 mesiacov ešte neuplynula. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty na vydanie poverenia, neznamená automaticky prietahy v konaní. Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prietahov v konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, v právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Navrhovateľ si vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných prietahov v konaní, nesplnil ani povinnosť tvrdenia, ani povinnosť ich preukázania. Efektívnosť a rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd, resp. predseda súdu. Ak ide o nárok, u ktorého došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred 23.4.2009, vzniesol námietku premlčania. Poukázal na to, že navrhovateľ v žalobnom návrhu neuviedol, či vecné náklady, ktoré mu mali vzniknúť, predstavujú skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Nepreukázal pritom ich vznik, ani výšku. V časti nároku o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch uviedol, že poskytovanie finančného zadostučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany ústavného súdu, na ktorého rozhodnutia navrhovateľ poukázal. Vychádzať z paušálnej sumy 660,- eur, ktorá musí byť priznaná za každý rok prietahov, je nesprávna úvaha. Navyše, pri rozhodovaní Ústavný súd SR vychádza aj z významu sporu pre navrhovateľa, pričom

v tomto prípade ide o veľkú spoločnosť, poskytujúcu úvery fyzickým osobám. Ústavný súd SR prihliada na to, či sťažnosť predsedovi súdu viedla k náprave. Pokiaľ navrhovateľ tento prostriedok nevyužil, je neprijateľné, aby sa priznávala náhrada nemajetkovej ujmy podľa vybraných nálezov, keď predseda súdu nemal možnosť prípadnú nápravu zjednať. Vznik nemajetkovej ujmy je u právnických a fyzických osôb pritom odlišný. Pociť členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú irelevantné, keďže v predmetnom konaní si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. Pokiaľ ide o zánik podnikateľských aktivít a plánov, ovplyvnenie ďalších podnikateľských postupov, navrhovateľ ich v žalobnom návrhu bližšie nekonkretizoval. Navrhovateľ pritom ani nepreukázal, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením.

Navrhovateľ návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 24.9.2013, podaným prostredníctvom právneho zástupcu navrhol, aby súd konanie vo veci prerušil, a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení jeho práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia Krajského súdu Trenčín vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednaním veci.

Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 8C 230/2012-60 zo dňa 27.9.2013 návrh navrhovateľa na prerušenie konania zo dňa 23.9.2013, doručený súdu dňa 24.9.2013 zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 4Co/1003/2013-90 zo dňa 20.1.2014 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Navrhovateľ, jeho právny zástupca a odporca sa na určený termín pojednávania nedostavili. Doručenie mali riadne vykázané dňom 10.2.2014. Neprítomnosť riadne a včas neospravedlnili. Súd mal k dispozícii dostatok dôkazov, aby vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti podľa § 101 ods. 2 O.s.p..

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisom č. 15Er 255/2009, lustráciou v registri sťažností, s tabuľkou žiadostí, so znaleckým posudkom č. 1/2014.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Zo spisu Okresného súdu Prievidza č. k. 15Er 255/2009 (EX 12588/2008) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 9.3.2009. Dňa 20.3.2009 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi. Ako povinný subjekt je označený Jozef Skačan, nar. 1.7.1949. Exekučným titulom je rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 9C 143/2007-48 zo dňa 18.10.2007, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 298/2007-59 zo dňa 26.2.2008. Dňa 12.3.2010 navrhovateľ, ako oprávnený navrhol exekúciu zastaviť z dôvodu, že povinný zomrel. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 255/2009-18 zo dňa 7.9.2011 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a konanie zastavil. Následne exekútor vrátil poverenie.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení do 31.12.2012, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/, bod 1 zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní, a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení platnom do 31.12.2012, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení platnom od 31.12.2012, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uhradza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhradza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Hodnotením skutkového stavu veci dospel súd k právnomu záveru, že návrh nie je podaný dôvodne, preto ho zamietol.

Navrhovateľ predmetom konania urobil nárok o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Prievidza v konaní č. 15Er 255/2009, a to rozhodnutím o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až po piatich mesiacoch.

Odporca v konaní namietal nedostatky návrhu na začatie konania. V tejto súvislosti súd konštatuje, že pokiaľ ide o odporcom namietané nedostatky návrhu na začatie konania, návrh navrhovateľa v zmysle § 79 ods. 1 O.s.p. má všetky náležitosti návrhu na začatie konania, pričom neoznačenie spisovej značky exekučného konania, v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu, nie je takou vadou návrhu, ktorá by bránila súdu vo veci ďalej konať. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej aj nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať, na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom. Navrhovateľ v prejednávanej veci poskytol súdu len tvrdenie, že vo veci podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku, na ktorú odporca nereagoval pozitívne. Pokiaľ navrhovateľ vykonal dôkaz, a to vyžiadať od odporcu príslušný spis, ktorý sa týka podanej žiadosti o prerokovanie nároku, vykonanie tohto dôkazu nebolo možné, pretože Ministerstvo spravodlivosti SR nevedlo osobitný spis pre podanú žiadosť. Podľa odporcu navrhovateľ neposkytol, ani napriek opakovaným výzvam v rámci predbežného prerokovania požadovanú súčinnosť potrebnú pre prerokovanie jeho nároku. Za tohto stavu, keď navrhovateľ tvrdil, že žiadosti o predbežné prerokovanie nároku podal a odporca v zásade uvedenú skutočnosť potvrdil, súd uzavrel, že žiadosť o predbežné prerokovanie navrhovateľom bola podaná v deň 23.4.2012, nárok bol uplatnený na základe žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a s ohľadom na skutočnosť, že nárok navrhovateľa uspokojený nebol v lehote do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, súd považoval podmienku predbežného prerokovania nároku za splnenú. Súd nevidel v podaní predmetného návrhu pred uplynutím šesťmesačnej lehoty prekážku v konaní o nároku navrhovateľa, pretože uvedená šesťmesačná lehota uplynula dňa 23.10.2012 a v nasledujúcich dňoch a je zrejmé, že k uspokojeniu nároku navrhovateľa nedošlo. Vychádzajúc z právnej úpravy § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 citovaného zákona, platného do 31.12.2012 nemožno i v takomto prípade uprieť navrhovateľovi právo obrátiť sa na súd s nárokom na náhradu škody. Zákon podľa tejto úpravy nespájal s nedostatkom žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a neposkytnutím následnej súčinnosti žiadateľa dôsledok zániku nároku na náhradu škody.

Podľa právnej úpravy platnej v čase tvrdeného nesprávneho úradného postupu súdu a vzniku škody, sa za nesprávny úradný postup považuje porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody pritom má len ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Vo všeobecnosti v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. musia byť pre naplnenie zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci splnené všeobecné podmienky, a to nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody,

príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Navrhovateľ tvrdil, že súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až po piatich mesiacoch.

V konaní nebolo preukázané, že by navrhovateľ v predmetnom exekučnom konaní podal predsedovi súdu sťažnosť na prieťahy v konaní, alebo že by uplatnil svoje právo podaním sťažnosti Ústavnému súdu SR.

Podľa § 44 ods. 1 a ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom ku dňu 9.3.2009 exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom ku dňu 9.3.2009 ukladalo súdu, aby v lehote 15 dní od doručenia žiadosti o vydanie poverenia vykonal procesné úkony, umožňujúce začať samotnú realizáciu exekúcie. Súd mal povinnosť poveriť exekútora vykonaním exekúcie v lehote 15 dní po doručení žiadosti na súd, ak nezistil rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Dátum začatia exekučného konania (§ 36) bol z pohľadu rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bezvýznamný.

Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie Okresnému súdu Prievidza bola doručená dňa 9.3.2009 a súd poverenie vydal dňa 20.3.2009, t. j. v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote. Za stavu, že súd vydal poverenie po 11 dňoch od doručenia žiadosti o udelenie poverenia, nemohol postupovať nesprávne a tvrdenie navrhovateľa, že súd bol v omeškaní 5 mesiacov, je nepravdivé. Navrhovateľovi tak nemohla, v súvislosti so zákonným postupom súdu vzniknúť majetková škoda a nemajetková ujma. Preto súd návrh zamietol. Závery predloženého znaleckého posudku č. 1/2014 sú potom bezvýznamné. Uvedený znalecký posudok navrhovateľ predložil v konaní č. 15C 235/2012 s tým, že do každého konania zašle podrobnú právnu argumentáciu, čo vo veci č. 8C 230/2012 neurobil. Zo záverov posudku č. 1/2014 Znaleckého ústavu - Ekonomickej univerzity Bratislava vyplýva, že v žalobách „NP“ výška majetkovej ujmy predstavuje 30,76 eur.

O trovách súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Navrhovateľ v konaní nebol úspešný, a odporcovi trovy nevznikli. Preto o trovách súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne, prostredníctvom tunajšieho súdu vo dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí obsahovať označenie účastníkov konania, voči ktorému rozsudku smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom odvolateľ vidí nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu, čoho sa odvolaním domáha, musí byť podpísané a datované. Odvolanie možno odôvodniť len z dôvodov podľa § 205 ods. 2 O.s.p..